

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6Csp/12/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216210916
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Lengyelová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2017:2216210916.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Erikou Lengyelovou v právnej veci žalobcu : Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava (predtým Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok), právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Karadžičova 8, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému: R. G.F., D.. XX.XX.XXXX, N. C. Y. XXXX/XX, XXX XX Š. o zaplatenie istiny 858,08 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 791,-€ spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z tejto sumy od 27.09.2013 do zaplatenia.

II. Vo zvyšku sa žaloba z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84%.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí samostatným uznesením ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca (pôvodne spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok) žalobou zo dňa 12.07.2016 sa domáhal na tunajšom súde od žalovaného zaplatenia 858,08 € s príslušenstvom a to zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne z tejto sumy od 27.09.2013.

2. V priebehu konania spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Kežmarok postúpila pohľadávku spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Bratislava a súd pripustil , aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpila táto obchodná spoločnosť.

3. Žalobca v žalobe poukazuje na tú skutočnosť, že so žalovaným uzatvorili dňa 19.02.2013 zmluvu o pôžičke ev.č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému celkovú sumu pôžičky 1.080,36 € na kúpu spotrebného tovaru. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 30,01 € . Do dnešného dňa žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy uhradil sumu 5,-€. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca dňa 20.07.2013 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil.

4. Súd opis žaloby a príloh spolu s procesným poučením doručil žalovanému do vlastných rúk. Žalovaný k žalobe sa nevyjadril.

5. Vzhľadom na výšku uplatnenej pohľadávky rozhodol vo veci súd rozsudkom bez nariadenia pojednávania.

6. Podľa § 297 písm. b) CSP pojednávanie nie je potrebné nariadiť ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-€ (spotrebiteľský spory).

7. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi, najmä zmluvou o pôžičke, Všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, prehľadom splátok a úhrad a zistil nasledovný

skutkový stav veci:

8. Právny predchodca žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 19.02.2013 zmluvu o pôžičke ev.č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 796,-€ nie tak, ako uvádza v žalobe. 1.080,36 €. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 30,01 €, termín konečnej splatnosti dohodnutý 02/2016, frekvencia splátok ku konkrétnemu dňu v mesiaci určená nebola, RPMN 23,21%, ročná úroková sadzba 23,21%, priemerná hodnota RPMN 47,29% a celkové náklady spotrebiteľa 284,36 €.

Na základe vyššie uvedeného skutkového stavu veci súd vec posúdil právne nasledovne:

9. Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav je potrebné právne kvalifikovať tento vzťah ako vzťah založený medzi žalobcom a žalovanou na spotrebiteľskej zmluve, keďže táto spĺňa definičné znaky označujúce jej subjekty, a to spotrebiteľa (osobu ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a dodávateľa (ktorý je osobou ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti). Na predmetný vzťah keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, je potrebné aplikovať ust. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy.

10. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

11. Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) Druh spotrebiteľského úveru
- b) Obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa
- c) Adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť
- d) Meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa
- e) Identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo k službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomu tovaru alebo službe spotrebiteľom
- f) Dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie
- g) Celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie
- h) Opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje
- i) Úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie
- j) Ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov
- k) Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia
- l) Právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa ods. 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- m) Súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny
- n) Prípadné poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania
- o) Úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy

- p) Upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru
- q) Veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie
- r) Výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe
- s) Informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenie
- t) Právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takomto splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia a výšky poplatku za splatenie úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16
- u) Spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- v) Informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- w) Právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu
- x) Názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23
- y) Priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok, platnou priemernou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

13. Ust. § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodržanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy.

14. Súd preto pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že okrem iného predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa považuje tento úver za bezúročný a bez poplatkov. Výklad a aplikácia ust. § 9 a 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Tým, že zákonné dodržania iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy ako aj písomnej zmluvy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k esenciálnym teda podstatným obsahovým náležitostiam zo zmluvy vyplývajúcimi jednak z ust. § 497 Obch.zák. a jednak vo vzťahu k tým náležitostiam ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň aj v § 11 ods. 1 písm. a) cit. zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi stranami niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 9 a 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto sa súd prioritne zaoberal tým, či konkrétna zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá stranami uvedenú obligatórnu náležitosť citovanú v § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch obsahuje a či ide o zmluvu bez úrokov a bez poplatkov. V samotnom texte zmluvy nie je anuitná splátka rozčlenená, je uvedená iba jednou istinou - výška mesačnej splátky 30,01 €. Nie je teda rozdelené, koľko z uvedenej sumy ide na istinu, koľko na úroky, koľko na poplatky. Anuitná splátka je vyjadrená len jednou, počas trvania zmluvy nemennou sumou. Nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti ktorá *expressis verbis* vyplýva z vyššie citovaných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch. Analyzujúc túto náležitosť zmluvy je potrebné dospieť k záveru, že primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana toho z povahy veci slabšieho účastníka právneho vzťahu) zodpovedá len taký výklad cit.ust. ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“, „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine tak i k úrokom a tiež prípadným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nezodpovedá zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúce jednotlivé čiastkové položky čo je navzdory odchylnosti takejto úpravy spotrebiteľských úveroch od úpravy úverov všeobecne práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa ktorý by pri rozhodovaní sa či zmluvu

uzavrie nemal byť zavádzaný ani problematickými údajmi z ktorých nemusí byť celkom schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy reálne a teda i celková cena za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť. Pri takomto rozhodovaní súd plne zohľadňuje aj výklad Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 v zmysle ktorého čl. 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v spojení s čl. 3 písm. m) tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle že: Zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument ale všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči poznamenáva, že aj napriek tejto skutočnosti musí byť zachovaná požiadavka dobrej viery v záväzkovo právnom vzťahu. Väčšina veriteľov tvrdí, že niektoré náležitosti ktoré má obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere sú v samotnom texte zmluvy o úvere a ďalšie sú v Obchodných podmienkach a vo Všeobecných obchodných podmienkach ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prípadne aj to, že amortizačnú tabuľku si môže spotrebiteľ kedykoľvek vyžiadať od banky.

15. Súd je toho názoru, že rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 zo dňa 09.11.2015 poskytol výklad výlučne Smernice, konkrétne čl. 10 ods. 2 písm. h) a i) a čl. 23, keďže výklad vnútroštátneho práva poskytujú výlučne vnútroštátne súdy. Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zasahovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice. Daný záver je však vzhľadom na napadnuté ust. Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - zákon ktorý nad rámec Smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov „. Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne vyžaduje vyjadrenie, ako splátok istiny tak aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, úrokov a poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa. Taktiež ust. § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení k 31.12.2012 bolo do súdnej praxe aplikované tak, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v prípade, ak zmluva nemala písomnú formu alebo síce písomnú formu mala, ale neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Tento výklad bol následne prevzatý do zákona § 11 novelou vykonanou Zákom č. 352/2012 Z.z. účinnou od 01.01.2013, čo potvrdzuje správnosť výkladu (v zhode s vôľou zákonodarcu § 11 aj pred 01.01.2013). V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora na EÚ na otázku priameho účinku Smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie Smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci. V prípadoch, kedy súdy SR rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa zákona resp. Smernice, jedná sa o spory medzi jednotlivcami. Z toho dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ je rozsah a medze nepriameho účinku Smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokomfortný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho zákona. V takom prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu a cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednať o výklad kontra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady najmä zásadu právnej istoty. Vzhľadom na explicitné znenie Zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na istiny, úrokov a poplatkov nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok. Jednalo by sa o výklad vnútroštátneho zákona kontra legem.

16. Súd je preto toho názoru, že napriek vyššie uvedenému poukazu na Smernicu a rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 na ktorý veritelia poukazujú, Zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, ako to ustanovuje § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ktorý súd aplikuje, je úver potrebné považovať za bezúročný

a bez poplatkov. Takýto právny názor zaujal Krajský súd v Trnave v rozsudku 9Co 14/2017-63 zo dňa 31.10.2017 ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda 6C/151/2015-49 zo dňa 18.10.2016.

17. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový a právny stav veci, keďže súd predmetný úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný žalobcovi vrátiť iba výšku skutočne poskytnutých finančných prostriedkov. Keďže výška pôžičky predstavovala 796,-€ z ktorých žalovaný uhradil iba 5,-€, k úhrade zostáva 791,-€.

18. Vo zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

19. O náhrade trov konania rozhodol súd s poukazom na § 255 ods. 2 CSP tak, že náhradu trov konania pomerne rozdelil.

20. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok.

Žalobca si uplatnil v konaní 858,08 €, priznaných bolo 791,-€ ($791 : 8,58 = 92$). Celkový pomer úspechu žalobcu v konaní dosiahneme, ak od pomeru jeho úspechu odpočítame pomer úspechu žalovanej ($92 - 8 = 84$). Celkový pomer úspechu žalobcu je teda 84% a v takom pomere súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania.

21. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave (§ 362 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu ktoré neboli uplatnené alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v ods.1 ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.